

Petra Kantola ja landseer Manu ja maremmano-abruzzese Bono viihtyvät hyvin Kimonkylässä.

Elimäen Sanomat 20.12.2006

Kimonkylässä viihtyvät ihmiset ja koirat

Petra ja Joni Kantola, heidän kaksi tyttärtään ja kolme koiraa muuttivat syksyllä Turun läheltä Liedosta Kimonkylään. Niin perheen ihmiset kuin kolme koiraakin ovat kotiutuneet hyvin maaseudun rauhaan, jossa on tilaa liikkuu ja hengittää.

RAIJA ANTILA

Petra Kantola on ammatiltaan koki ja ravintolapääällikkö, mutta tällä hetkellä opintovapaalla. Hän kertoo suunnitelleensa koirahoitolan perustamista Lietoon, mutta suunnitelmat haudattiin, koska alueella oli tarjontaa jo riittävästi.

–Olimme jo pidemmän aikaa haaveilleet muuttavamme joskus maaseudulle taloon, jossa olisi myös piharakennuksia. Kävimme hiihtolomalla ystäviemme luona Joutsenossa ja he kannustivat meitä etsimään taloa täältäpäin. Hiihtolomaviikolla kävimme katsomassa tätä taloa ja syksyllä sitten muuttimme Kimonkylään, Petra Kantola kertoo.

Lähes kuutosten varteen muuttamiseen vaikutti myös se, että Joni Kantola työskentelee laivalla konekorjausmiehenä. Aikaisemmin hän lähti työreissuille Turun satamasta, mutta lähtöpaikka siirtyi Helsinkiin, jonne Kimonkylästä huraut-

taa hyvää tietä suhteellisen nopeasti.

Kantolan perhe on kotiutunut Kimonkylään hyvin. Lapset ovat saaneet kavereita ja viihtyvät hyvin Peippolan päiväkodissa.

Laumanvartijakoirat nauttivat olostaan

Yksi iso syy, jonka vuosi Kantolat muuttivat Kimonkylään ovat perheen koirat. Heidän ensimmäinen koiransa on landseer Manu, joka hankittiin perheeseen siksi, että sekä Petra että Joni rakastavat merta ja landseer koulutettiin vesipelestustehtäviin.

–Manu on erinomainen vesipelestuskoira, joka omaa mielestäni erittäin hyvän rodulle luontaisen käyttööminaisuuden, mutta valitettavasti sen ura jäi kesken, koska sen selkä kipeytyi.

Petra Kantola kiinnostui Lietoon omakotitaloon muutettuaan laumanvartijakoirista, jotka hoitaisivat myös talon vahdin tehtävät. Hänen haaveenaan oli löytää iso, valkoinen koira, jolla on luontaiset laumanvartijakoiran ominaisuudet.

–Kävin luennolla, jolla Anne Juppi kertoi myös maremmano-abruzzese -rotuisista koiristaan. Innostuin niistä, kävin katsomassa koiria Annen luona ja lopulta Aada ja myöhemmin myös Bojo muuttivat meille, enkä ole sitä päätöstä katunut.

–Maremmano-abruzzese on hyvä vahtikoira, mutta omistajan ei silti tarvitse pelätä, että se kävisi kiinni ihmiseensyöttä, kun luottamus koiran ja omistajan välillä on kunnossa. Se yrittää ajaa epätoivotun vieraan pois omalla olemuksellaan ja palaa sitten omalle paikalleen, jos

uhka poistuu, Kantola vakuuttaa.

–Teet Otstavel tekee parhaillaan väitöskirjatutkimusta ”Laumanvartijakoirien käyttö susivahinkojen ennaltaehkäisyssä Suomen kotieläintiloilla” ja tutkimuksessa on mukana myös kaksi maremmano-abruzzesea, meidän Bojon sisarus, jotka työskentelevät lammastilalla laumanvartijoina.

–Tämän rodun edustajat ovat koiria, jotka tekevät vaistonvaraisesti rodulle ominaista työtä, joten ne vaativat kunnan pihan ja ulkoilutilat tai oman eläinlauman. Toki ne viihtyvät myös sisällä ja oppivat asioita nopeasti oikein ohjaten.

Koiranruuan maahantuojaksi

Petra Kantola suunnitteli perustavansa Kimonkylään koirahoitolan, eikä ole ajatusta vielääkään haudanut, ainoastaan siirtänyt sitä muuttamisen vuoden päähän.

–Minusta tuli vähän sattumalta erään koiranruokasarjan maahantuojaksi. Kun suunnittelin koirahoitolaa Lietoon, ajattelin ottaa jonkun ruokamerkin myyntiin hoitolan. Sain kuulla, että yhden hyvän merkin maahantuojaksi siirtyi eläkkeelle. Hän suositteli minulle sarjaa, jonka maahantuonnin sitten lopulta sainkin itselleni.

–Olen varsin vakuuttunut tästä ravinnosta, sillä siihen kuuluu esimerkiksi ravintolisä, joka on auttanut Manun selkäkipuun valtavasti.

–Nyt olen kierrellyt aina Oulua myöten esittelemässä tuotteita ja esitimässä jälleenmyyjä.

–Näyttää siltä, että saatan jopa pystyä elättämään itseni koiranruokaa myymällä, Petra Kantola hymyilee.